

Minningarorð
Poulina Norðbúð,
Klaksvík
 fødd 24.09.1922 — andaðist 17.01.1990

Tað kennist ómetaliga tungt at hugsa tann veruleika, at Poulina ikki er millum okkara longur, ja, tað kennist sum ein partur av okkum er burtur, men soleiðis vildi Harri okkara í Himli tað, og flutti hana í ríki elskaða Sonar Sins.

Tryggan uppvekstur

Poulina var ættað av Sandi og kom sum ung til Klaksvíkar at tæna hjá Dorius Hvidbro, har hoyrði hon eisini um frelsuna við trúgv á Harran Jesus, og tók við trúnni móti Honum sum 22 ára gomul. Tað var ikki so sjáldan vit hoyrdu hana siga frá tí góðu tíðini hjá Doriusi, har henni dæmði so væl, og har var tað eisini hon og Eskild funnu saman og seinni gingu í hjúnalag, og hon legðist heldur ikki á bóðini, men vitnaði fyrri Eskild við tí úrsliti, at tey kundu gleðast í felagstrúnni á Kristus.

Tey settu síðan fótur undir egðið borð og fingur 3 synir, sum fingur ein tryggan og goðan uppvekstur í øllum gudsótt, og tað er sanniliga at vera takksamur fyrri, tað var so stuttligt at hoyra hana siga frá teimum árum, tá dreingirnir vuku upp og vit mugu bert gleðast um ta tol hon hevði fingið.

Hon hevði eisini eina serliga umsorgan fyrri Eskild abba, og tá hon kom oman til okkara, so gjørdi hon alt fyrri at vera við hús aftur tá

hann kom frá arbeiði, og hon ynski at standa við lið hansara til tað síðsta. Hon tók ongantíð seg sjálva fram um nakran, tí var hon altíð tilreiðar tá heitt var á hana.

Trúfótt

Tá vit hugsa um samkomuna í Betesda, so kendi hon eisini sína ábyrgd har, eisini tá reingerðing fór fram í salinum, og ikki minst tá tey vanligu møtini vóru, so sat hon á tí sessi, sum hon var von at sita.

Leitaði sær styrki hjá Harranum

Vit minnst so væl, tá vit komu niðan á gólvið og hon just hevði verið í Røntkuni og var kedd av tí, ið læknarnir høvdu sæð, tá sat hon við síni gomlu, slitnu bibliu og leitaði sær skjól hjá Harranum, sum hon elskaði mest av øllum, og Hann gav henni eisini styrki at bera tað, sum kom á leið hennara.

Nógvar og hugnaligar løtur

Vit minnst við taksemi allar tær løtur, vit høvdu saman, og serliga fara vit at minnst seinastu jólini, vit hildu saman við ømmu og abba, og hoast omma ikki hevði nógva líkamliga styrki eftir, so hevði hon smíð og gleðina, sum strálaði út av andliti hennara. Hon elskaði børnini og tað vóru ikki bert okkara men øll

sumul, ja, mong eru tey, ið hava sitið væl og etið pannukokur hvønn leygardag, og tá veðrið var gott um sumarnar varð leitað útum at hugna sær, altíð var hon tilreiðar at spæla við ommubørnini ella siga teimum frá søgu, og um tað var at spæla lego ella leggja puslispæl, so hevði hon tíð til tað, tí hon elskaði tey og tey hana.

Nú er tomt

Ongantíð vildi hon verða róst, men tað stendur at tann kvinna, sum óttast Harran, skal verða róst, og tað halda vit hon er verd.

Nú er tomt hjá abbanum Undir Brúnni, men mátti Harrin givið tær styrki at borið teg hesa tungu leið og leitt teg í framtíðina, sum er ókend.

Tökk fyrri alt

Við hesum orðum siga vit tøkk fyrri eina elskaða mammu, svigarmammu og ømmu, sum gav okkum alt tað besta, sum hon kundi fyrri okkum øll, og nú hevur hon fingið hvíld eftir móði og skjótt skulu vit motast aftur í dyrdini.

Susan og Annfinn
 Eskild, Martha
 og Andrias

Ráfiskaprisir og Fiskimannafelag

Seinastu tíðina hava verið fleiri lesarabrev í blóðnum um virksemd hjá fiskimannafelagnum, og serliga aktuelt hevur hetta verið í samband við just settu ráfiskaprisirnar.

Fyrst skal verða sagt, at tá lagt verður eftir FF vegna tann skeiva struktúrini vit hava í fiskivinnuni, so er tað at geva FF alt ov stóran ávirkan. Har hevur okkara ávirkan verið litil og eingin. Okkara hovudsuppgáva er at tryggja fiskimonnum rimiligar inntøkmøguleikar, og skal her verða greitt eitt sindur frá tí.

Sum kunnugt fullu ráfiskaprisirnir nú 1. februar við 10 oy/kg. Tað er ikki so logið, um fiskimenn eru sera misnøgdir við hetta. Ikki just tí, at 10 oy/kg í sær sjálvum ger tann heilt stóra munin, men heldur tí, at tað hevur verið «politiskur vilji» fyrri at prisirnir skuldu niður. Hesin «politiski» vilji er komin til sjóndar heilt frá figgarnevnd og lofting, iðroknað stóran part av andstöðuni, og til landsstýrið sjálvt.

Tað tykist sum at ilviljin móti fiskivinnuni økist í øllum portum av samfelagnum, og tann uppfatan verður meira og meira útbreidd, at fiskivinnan í veruleikanum er ein kleppur, og hetta skulu fiskimenn eisini sleppa at merkja.

Men fyrri at koma aftur til leiklutin hjá fiskimannafelagnum, so er heilt greitt, at upprunliga, t.v.s. aftan á samtyktina av figgjarlóginum, varð lagt upp til eina mundað storri lækking og tøl sum 50 oyru til 1 kr. lækking pr. kg. hava verið nevnd. Men her hevur FF við gjølligum útrokningum, onkur av teimum hevur eisini verið alment frammi, vist á, at við að-

rar uppbygging av samlaðu jattanini til fiskivinnuna, og við flyting av avlopnum frá 1989, kundu vit væl hildið prisirnir út frá galdandi fyrirtreytum. Sigast kann í hvussu er, at landsstýrið fyrri ein stóran part, tveirri ikki fult út hevur tikið okkara sjónarmið til eftirtektar, so lækkingin «bert» gjørdist 10 oy/kg.

Tá sagt varð, at FF ikki hevur havt ávirkan á strukturbroytingar, so er tað heldur ikki heilt rætt. Tann nýggja prisasetingin á ráfiski er just samtykt eftir uppskoti frá okkum. Meðan virkini áður fingur innroknað allar teirra útreiðslur í prisin, skulu tey nú gjalda sínar øktu útreiðslur av komandi prishækkingum. Tey fáa nú tillutað 50% av prishækkingunum, og hetta skuldi merkt, at virkini fáa ein heilt annan áhuga fyrri at fáa meira burtur úr. Og uppá longri sikt skuldi tað merkt bæði hægri avreiðingarpisir og ella minni studnings-tørv.

I peningi merkir henda nýggja skipanin beint nú, at hevði gamla login framvegis verið í gildi, høvdu virkini gildið eini 20 oy/kg minni fyrri fiskin, og høvdu so avreiðingarpisirnir í dag verið somu 20 oy/kg lægri bert av hesi orsök.

Uttan virksemd hjá FF høvdu prisirnir uttan iva fallið við fleiri ferðir teim-

um 10 oy/kg, sum fallið gjørdist. So at fiskimenn «ongan goðan» skal hava vil undirritaði loyva sær at avvisa.

Tað kann vera vert her at nevna, at við hesi nýggju skipan er sloppið undan teirri aldargomlu grundgevingini um at «skal arbeiðarin upp í løn minskar hetta um hjá fiskimanninum». Tað var nakað um hetta við gamla háttinum at rokna avrokningarpisir, tí lønarhækkingar á landi vóru innroknaðar í prisin, sum fall tilsvareandi. Sjálvsagt hevur hetta sjónarmið verið nytt til at seta split millum arbeiðarar og fiskimenn.

Og hetta er eisini broytt. Nú skulu flakavirkini gjalda lønarhækkingar av sinum parti av marknaðarvirðinum, og tí verða tær ikki innroknaðar sum áður. Hetta skuldi verið eitt stórt framstig í viðurskiðunum millum verkafólk og fiskimenn.

Annars roygnir Fiskimannafelagið meira enn onnur felag at kunna fiskimenn um sitt virksemi. Tí senda vit áttfrágreiðing felagsins um borð í skipini og til fiskimenn persónliga.

Sjálvsagt eru vit fegnir um at fiskimenn gera vart við seg í blóðnum, men lesarabrev við dulnevni eru tó ikki so nógv verd, sum tá menn tora at leggja navn til.

Oli Jacobsen

Rættleiðing

til greinina «Myrkur yvir Føroyar», sum stóð at lesa í Sosialinum frá 1. februar 1990 undir dulnavninum «S».

Til teirra, sum hava lisið áðurnevndu grein, skal eg — uttan at gera viðmerkingar til greinina annars — bert siga frá, at Føroya Fiskasøla einki partabrev eigur í P/F Stranda Flakavirki.

L/F Føroya Fiskasøla
 Birgir Danielsen

Framhald av síðu 2

evni, sum verður viðgjørt seriøst. Hesa ferð var tað ein bátur, sum John Smith hevði tecknað og sum kundi loysa okkara búskaparligu trupulleikar. «Fuglkubbin», sum Annfinn Kalsberg segði á sinni, í øðrum borðinum og so «Esther» í hinum. Birgir Danielsen hevði givið birting til hugskotið, segði John Smith.

John Smith er munandi greiðari munnliga enn á prenti, men kortini kundi Johan havt fingið okkurt greiðari fram. Jens Eli Elløfsen segði herfyri í sjónvarpinum at tað er betri at koma við triggja daga

blóðsprongdum upsa enn við tiggju daga gomlum blóðsprongdum upsa! John Smith er ósamdur, tí blóðsprongt er blóðsprongt, og fer undir øllum umstøðum til tað næstbesta í besta føri. John Smith var greiður, tá talan var um munin á krónuvirðinum fyrri upsan í dag og so við hansra nýggja skipið. Men just tí sjálvt farið var í fokus kundi eg hugsa mær, at Jóhann hevði spurt eitt sindur nágreiniligari mína vegna, hvat hendir við trol-upsánum í dag hagerðingartiliga, tí tá hevði eg skilt fyrirummar betri. Og so saluturin hjá John

Smith. Jóhann spyr: Hvussu nógvar bátar skulu vit byggja av hesum slagnum? Og John svarar: So nógvar, sum skal til fyrri at fiska stovnarnar á skynsamiligan hátt ella okkurt soverðið. Hey, hey, hey, - hvat er tað maðurin sigur? Jú, allur flotin skal skiftast út! Ikki minni! Her er tilfar til eina sending afturat, - gott og væl! Tann fyrsta kundi hóskeilgast loyst sendingina «Gull og silvur» av og verið mikukvøldið t.d., tveir dagar fyrri 9. februar. Vælsignaður, Jóhann...

Ólavur W. Høgenesen